

ge forslag fra ACT vedrørende torturofre, det lå jo trods alt på vores bord allerede i slutningen af november.

Indfødsret er et specielt område, og de aftaler, regeringen indgår, bliver ikke genstand for høringer og lignende på samme måde som andre lovforslag. Det er ærgerligt, for det betyder, at ting, der kunne være rettet i tide, ikke bliver rettet, og de bliver ved med at være en fejl. Det er beklageligt.

Resultatet er blevet en ny indfødsretsaf tale, der står på et ben. I politiske forhandlinger må man give, og man må tage. Vi havde gerne taget et medansvar for at give i forhandlingerne, for at aftalen kunne gå på to ben, men det ville ministeren ikke. Det skal dog ikke forhindre, at Socialdemokratiet stemmer for lovforslaget om indfødsret og samtidig ønsker dem, der kom med, endnu et stort tillykke.

Formanden:

Tak til hr. John Derby. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Situationen vedrørende dette indfødsretsfor slag er for vores vedkommende meget enkel. Med den nye indfødsretsaf tale af den 8. december 2005 har vi sagt ja til kommende indfødsretslove, og det gør vi derfor i dag, ikke med ublandet glæde, ikke uden en vis uro vedrørende dem, der med denne lov får dansk indfødsret, idet deres ansøgning jo har været behandlet efter de gamle regler, som efter vores mening ikke var fyldestgørende. Men et ord er naturligvis et ord.

De fordele i retning af ansvarlig og samvittighedsfuld behandling af spørgsmålet om dansk indfødsret, som den nye aftale indebærer, opvejer rigeligt vore betænkeligheder ved dette lovforslag.

Vi siger som sagt ja og glæder os til, at den nye indfødsretsaf tale begynder at virke både med hensyn til sprogsprøve og indfødsretsprøve.

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup. Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative ordfører og formanden for Indfødsretsudvalget, hr. Allan Niebuhr, er forhindret i at være til stede, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne sige et par ord til lovforslag nr. L 226.

Med fremsættelsen af dette, som jo er det andet lovforslag på området i denne folketings samling, skabes nu adgang til, at 3.574 borgere i det danske samfund får mulighed for også i fremtiden at kunne kalde sig ikke bare borgere, men statsborgere, danske statsborgere. Netop emnet dansk statsborgerskab har jo fyldt meget i den seneste tids debat. Hvem skal have adgang til et dansk pas og ubegrænset adgang til det danske demokratis ubetinget vigtigste hjørne sten, nemlig at deltage i valg til det danske Fol keting?

Kl. 10.10

Det er vores holdning, altså den konservative holdning, at der berettiget kan, bør og skal stilles krav til netop det at blive dansk statsborger. Vi stiller krav om, at de pågældende efter mindst 8-9 års ophold i Danmark, og efter at den danske stat har bekostet en treårig sprogskole med ca. 2.000 timers undervisning, behersker et rimeligt dansk sprog, at de pågældende, som skal være statsborgere, har sat sig ind i, hvordan det danske samfund fungerer, og at de pågældende i den tid, de har opholdt sig – altså knap disse 10 år – ikke har begået væsentlige kriminelle handlinger. De krav mener vi er helt berettigede at stille til en ny mand eller kvinde, der ønsker at blive en fuld og hel del af det danske samfund, nemlig statsborger.

Vi bliver fra nogle sider beskyldt for, at vi med lovgivningen prøver at holde flest muligt væk fra adgangen til dansk pas. Intet er mere forkert. Vi har valgt en fast, men en fair linje på området. Vi er derfor også indstillet på, at en del af de personer, der i dag står i det her lovforslag, som vi behandler, har fået plads i forslaget uden fuldt og helt at leve op til de krav, som vi normalt stiller. Vi anerkender, at der er personer, som har så svære betingelser for at leve op til alle de stillede krav – det kan være af fysisk eller psykisk art – at der har været behov for at give en helt særlig dispensation. Der skal dog ikke herske tvivl om, at det skal være undtagelsen mere end reglen, at adgangen sker via en dispensation.

For ikke så mange uger siden holdt vi, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, her på Christiansborg et arrangement for de borgere, der i det seneste år var blevet danske statsborgere. Disse borgere lagde ikke skjul på, at det var noget stort for den enkelte at få det danske pas og de rettigheder og muligheder, der følger med. Vi finder derfor også, at vi ved at